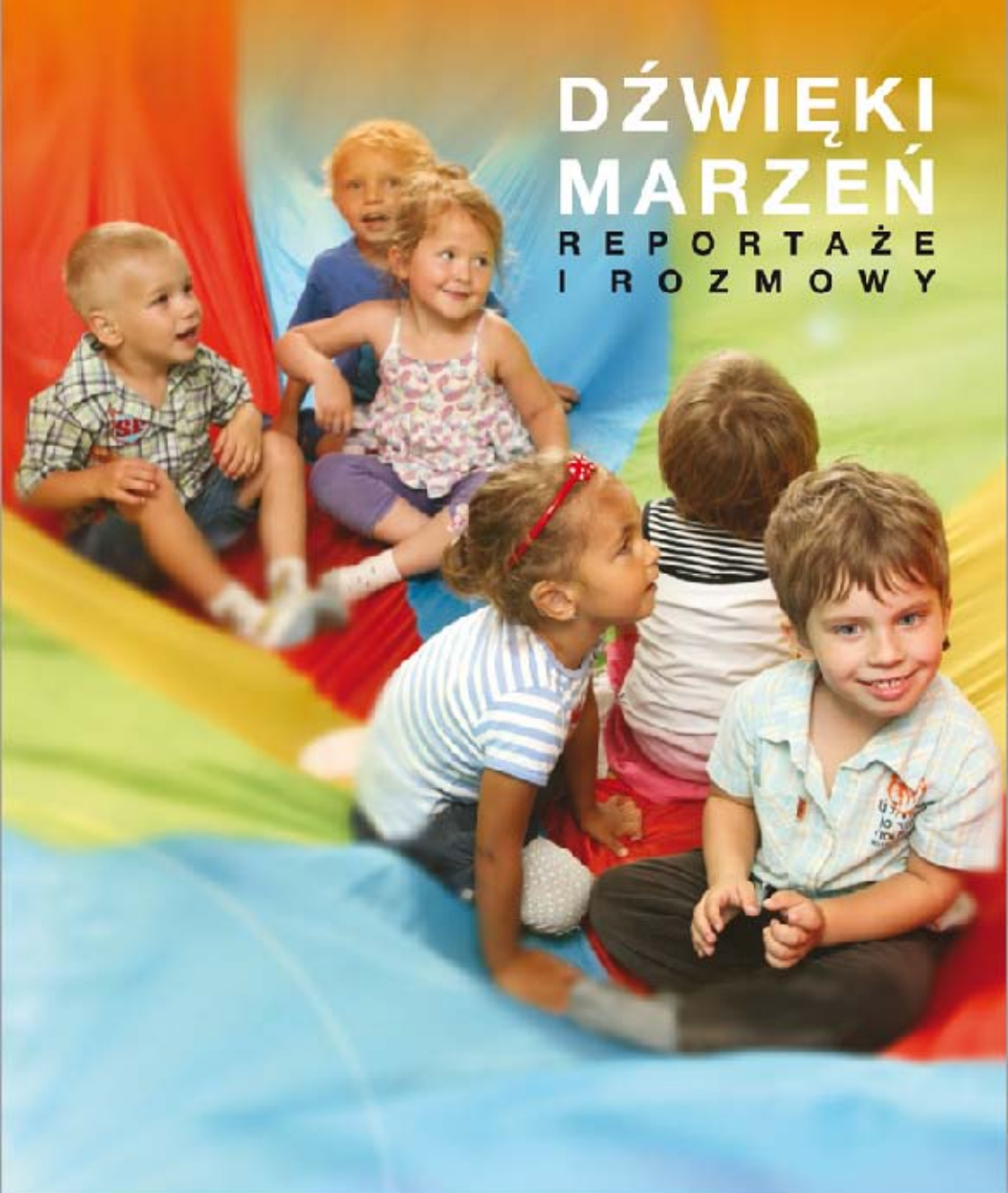

DŹWIĘKI MARZEŃ

REPORTAŻE
I ROZMOWY

Fundacja
Orange

przy współpracy

instytut
reportażu

editio

Warszawa

Autorzy publikacji: Marcelina Schumer, Marta Hernik, Katarzyna Pinkorz, Aleksandra Pawlicka, Beata Kołakowska, Kornelia Wróblewska, Joanna Morga, Aleksandra Kurowska, Agnieszka Rogal

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz Wydawnictwo HELION dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Wydawnictwo HELION nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Julianna Jonek
Projekt okładki: Alicja Sularz
Nadzór merytoryczny: Fundacja Orange
Skład i korekta: Havas PR Warsaw

Wydawnictwo HELION
ul. Kościuszki 1c, 44-100 GLIWICE
tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63
e-mail: editio@editio.pl

ISBN: 978-83-246-6841-0

Copyright © Fundacja Orange 2012

Printed in Poland.

- [Kup książkę](#)
- [Poleć książkę](#)
- [Oceń książkę](#)

- [Księgarnia internetowa](#)
- [Lubię to! » Nasza społeczność](#)

Spis treści

Wstęp	11
Mama płakała, gdy śpiewałam	13
Wymarzone pierwsze słowo	21
Kosmita z aparatem	25
I głusi mogą śpiewać	31
Alicja w krainie dźwięków	39
Po drugiej stronie ciszy	43
Człowiek to nie 4 x 6 cm	47
Nieznane przez nieznane	55
Cała gama ciszy	61
Każde dziecko z wlepką od Owsia w książeczce	65
Podziękowania	73

Wstęp

Pomysł powstania tej książki narodził się nieprzypadkowo. Od wielu lat nasza Fundacja działa na rzecz dzieci z wadą słuchu – na długo przed wydaniem reportaży, powstał nasz autorski program Dźwięki Marzeń.

To właśnie doświadczenia zebrane w realizacji tego programu, bycie blisko dzieci niesłyszących i odkrywanie ich świata zrodziły w nas potrzebę podzielenia się niezwykłymi historiami z szerokim gronem czytelników. Naszą perspektywę patrzenia na kwestię niedosłuchu rozszerzyły także liczne rozmowy z rodzinami dzieci, ich rehabilitantami, lekarzami i przedstawicielami organizacji działających na rzecz osób z wadą słuchu na całym świecie.

Wiele wzruszających momentów pozostawiło w nas trwałe ślad. Byliśmy świadkami pierwszych ważnych słów w życiu niesłyszących dzieci, obserwowaliśmy codzienną pracę ich rodziców, podziwialiśmy też rehabilitantów, którzy przemierzają dziesiątki kilometrów, aby dotrzeć do domów naszych podopiecznych i wprowadzać ich w świat dźwięków. Co roku w czasie letnich turnusów rehabilitacyjnych przyglądaliśmy się, jak zawiązują się znajomości, przyjaźnie, jak całe rodziny wspierają się wzajemnie i jak dobrze się rozumieją, bo łączy ich wspólna troska o to, by ubytek słuchu nie był przeszkodą w rozwoju i szczęściu ich dzieci.

Do przekazania Państwu tych opowieści wybraliśmy formę reportaży. Wierzymy bowiem, że ten gatunek pozwoli czytelnikom być blisko przeżyć bohaterów, ale jednocześnie pozostawi miejsce na własną refleksję. Tym bardziej, że autorzy przedstawiają różne spojrzenia na świat ciszy i świat dźwięków, a ich bohaterowie swymi historiami potwierdzają, że temat ten ma wiele wymiarów.

Po latach doświadczeń w realizacji programu Dźwięki Marzeń doskonale wiemy, że nie ma prostych odpowiedzi i rozwiązań, a sposób radzenia sobie z niedosłuchem wymaga indywidualnych, czasami trudnych decyzji. Działania naszej Fundacji koncentrują się głównie na tym, aby dawać szansę dzieciom na poznanie świata dźwięków i zrozumienie go. Wspieramy tych, którzy chcą się w nim odnaleźć i jesteśmy świadomi wartości, jaką terapia słuchu i mowy wnosi w życie dziecka. Lektura tej publikacji pozwoli spojrzeć na ten temat również z innych perspektyw – każdą z nich rozumiemy, szanujemy i wiemy, że choć wybór jednej z nich nie jest oczywisty, to emocje tym wyborom towarzyszące zawsze są prawdziwe.

Dlatego chcemy włączyć się w budowanie swoistego mostu pomiędzy światem ciszy i światem dźwięków – przestrzeń między nimi ma różne odcienie, które prezentuje ta książka. Życząc Czytelnikom, aby przyniosła im liczne inspiracje.

Dodam także, iż dochód ze sprzedaży tej publikacji zostanie przekazany na zakup aparatów słuchowych i prowadzenie terapii dla małych dzieci z wadą słuchu w programie Dźwięki Marzeń.

Jadwiga Czartoryska
Prezes Fundacji Orange

Mama płakała, gdy śpiewałam

Dziennik telewizyjny dla dziesięciolatki jest mało wciągający. Ale wchodził w zakres moich obowiązków. Siadałam na krzeselku obok telewizora i tłumaczyłam go na język migowy. Byłam szczęśliwa, kiedy po dzienniku szedł film radziecki, bo wtedy radzieckie filmy były z napisami. To zwalniało z tłumaczenia. – wspomina Olga Bończyk, ambasadorka programu „Dźwięki Marzeń” Fundacji Orange, aktorka, wokalistka i córka niesłyszących rodziców

Rozmawiają **Marcelina Szumer, Paweł Wieczorek**

Kto panią uczył mówić? Przecież nie rodzice.

– To nie tak. Mama mówiła tak jak każdy słyszący człowiek. Rodzice urodzili się zdrowi, ale w wyniku różnych wypadków losowych stracili słuch. Tata w wieku pięciu lat, mama siedemnastu-osiemnastu. Skończyła gimnazjum, gdzie ponoć pięknie śpiewała i była osobą aktywną towarzysko. Natomiast, gdy straciła słuch, to nikt w tamtych czasach nie był w stanie jej pomóc i musiała się poddać. Przez jakiś czas jeszcze nosiła olbrzymi aparat słuchowy, który cały czas piszczał, był więc jeszcze większym kłopotem. Mama w pewnym momencie powiedziała: „Nie będę walczyć. Po prostu muszę się przenieść do świata ciszy”. Uczyłam się więc od mamy, bo świetnie mówiła. Ale wyrastałam w dwóch środowiskach. Mieszkaliśmy we Wrocławiu. Rodzice mieli niesłyszących kolegów i koleżanki, spotykali się w Polskim Związku Głuchych. Ja też z nimi tam chodziłam. Jednocześnie żłobek i przedszkole to środowisko osób słyszących. I te mówiące dzieci mnie stymulowały. Jak ja to dzisiaj mówię: jedną nogą w świecie ciszy, a jedną w świecie dźwięków. Tak jakbym była dzieckiem dwujęzycznym. W domu rozmawialiśmy na migi, natomiast poza domem mówiłam normalnie. Nie można wskazać, że coś było pierwsze, coś drugie.

Miała pani kompleksy z powodu rodziców?

– Oczywiście. Zawsze. Dzieci są okrutne. Chodziłam do szkoły muzycznej, która zwykle jest szkołą elitarną. Uczyły się tam ze mną dzieci lekarzy, muzyków, notabli. I choć często okazywało się że wielu moich kolegów nie dawało sobie rady w tej specyficznej szkole to przynajmniej pozostawała im umiejętność zagrania choćby kilku melodii a rodzice mogli się już takim dzieckiem pochwalić. Moi rodzice byli ze środowiska robotniczego, do tego niesłyszący, więc byłam dość mocno odsunięta od czołówki rządzącej w klasie. Zresztą szkoła to rodzaj sfory. I zawsze jest w takiej sforcie jedno zwierzątko, które jest na końcu. Miałam wybór – mogłam przenieść się do szkoły rejonowej, ale nie miałam pewności, że tam może być lepiej. Poza tym straciłabym swoją szansę i przekreśliłabym możliwość spełnienia swoich marzeń by zostać aktorką i artystką. Lubiłam się tam uczyć i nie wyobrażałam sobie, że z powodu dokuczania przez przysłowiowego Krzysia, Wiesię lub Marzenkę mam zrezygnować ze szkoły. Zaciskałam więc zęby.

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

- 1. ZAREJESTRUJ SIĘ**
- 2. PREZENTUJ KSIĄŻKI**
- 3. ZBIERAJ PROWIZJĘ**

Zmień swoją stronę WWW
w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

DŹWIĘKI MARZEŃ

REPORTAŻE
I ROZMOWY

Ta publikacja to rodzaj eksperymentu. Z reguły my, reporterszy, uważamy, że sam fakt choroby czy niepełnosprawności nie jest jeszcze tematem na reportaż czy rozmowę. Reportaż musi mieć prawdziwy temat. Osłówek z niepełnosprawnością musi znaleźć się w ciekawych okolicznościach, przeżyć coś, co może być odkrywcze dla innych lub dać im do myślenia. Fundacja Orange zaproponowała dziennikarzom prasowym, aby bliżej poznali dzieci, które biorą udział w projekcie „Dźwięki Marzeń”, oraz ich rodziny. Potem Instytut Reportażu zorganizował krótki warsztat, jak pisać o niepełnosprawnych. Efektem zajęć jest ten zbiór tekstów, które – mamy nadzieję – oswoją czytelnikom pewien nieznaną świat.

Mariusz Szczygiel, Instytut Reportażu

Fundacja
Orange

przy współpracy

instytut
reportażu

Nr katalogowy: 13071

Księgarnia internetowa:
<http://editio.pl>

Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900

0 601 339900

editio

Helion SA
ul. Kosciuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: editio@editio.pl
<http://editio.pl>

Cena: 14,90 zł

ISBN 978-83-246-6841-0

9 788324 668410